

lice in drugih notrajnih poškodb preminul po prepeljavi v celjsko bolnišnico.

V vlaku prijet vlomilec. Močan Bosanec Ale Bekanovič iz Cazima se je klatil zadnje dni po Rudniku na Kranjskem. Dne 11. julija je obiskal v noči skozi okno jedilno shrambo železniškega kontrolorja Franca Pihlerja. Pokradel in odnesel je perila in raznega blaga za 1300 Din in izginil proti Škofljici. Zjutraj so zapazili tatvino in gospa Pihlerjeva je odbrzela na kolodvor in se odpeljala na Škofljico, da pokliče na pomoč tamošnje orožnike. Na Lavrici je stopil v isti voz Bosanec, oblečen v gosposke hlače, držeč v roki damski dežnik in drugo robo. Gospa je takoj uganila, s kom ima opravka in se obrnila do v vlaku službujočega orožnika, ki je prijel tatu. Pihlerjevi so dobili vse blago vrnjeno, Bosanec so oddali v ljubljanske zapore.

Prostovoljna smrt vsled zastrupljenja s plinom. V Ljubljani si je končal življenje 58letni strežaj na igrišču na Kolerjevem vrtu, Franc Lorhek. V svojo sobico v baraki si je prinesel posodo s tlečim ogljem in je udihal strupeni plin tako dolgo, da ga je omamilo — do smrti!

Velik vlom. V noči 13. junija so vlomili neznanci v blagajno kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu. Železno blagajno so izrezali in si prilastili 22 tisoč Din. Prebrskali so razne miznice in ukradli štiri kolajne, katere je dobila šola ob priliki raznih razstav.

Velika opekarna pogorela. Dne 15. t. m. je pogorela v Dvorski vasi pri Begunjah velika in komaj pred dvema letoma zgrajena opekarna. Škoda je milijonska, a je krita z zavarovalnico.

Avto in kolesar. V Bohinjski Beli pred železniškim mostom v bližini postaje napravi cesta zelo oster ovinek in poleg tega je še tamkaj strm klanec. V smeri iz Bohinja je vozila dne 12. julija avto soproga ljubljanskega veletrgovca Majerja. Kolesar Jože Gošar iz Gorja pri Bledu je zadel z večjo brzino v avto

od strani. Udarec je bil tako silovit, da ga je vrglo s kolesa čez avto in na tla, kjer je obležal nezavesten. Dobil je hude poškodbe na glavi in si zlomil obe roki in nogi.

Strelna ubila kmeta na polju. Dne 14. julija je ubila strelna na polju kmeta Ignaca Kaplan iz Velike Jazbine pri Brengani na Dolenjskem. Omenjeni je okopal med drugimi krompir na njivi, ko je privihrala nevihta. Drugi so zbežali vedrit, Kaplan je še pospravljaj motike in tedaj je udarila vanj strelna in ga ubila.

Požar. Med nevihto je udarila strelna v oreh posestnika Semeniča v Jesenicah na Dolenjskem. Z oreha je preskočila strelna na svinjski hlev, ki se je vnel. Doma je bil posestnikov sin, ki je izpustil živino. Večjo nesrečo so preprečili gasilci.

Zadušil se je vsled dima. Posestniški sin Franc Godeš v Planini pri Rakeku je v postelji pušil cigareto in zaspal. Od cigarete se je vnela postelj in Franca so našli vsled dima zadušenega.

Italijanska vodna letala na razstavi v Čikagi. Poročali smo že, kako se je podal italijanski letalski minister Balbo s 23 velikimi vodnimi letali na pot v Ameriko. Ponesrečilo je le eno letalo. Dne 16. julija so se spustila italijanska letala na Michigansko jezero, in s tem posetila svetovno razstavo v Čikagi, ki leži ob omenjenem jezeru.

Vzajemnost, društvo duhovnikov lav. Škofije,

ima svoj redni občni zbor dne 21. avgusta t. l. ob 10. uri dopoldne v Mariboru, v bogoslovski avli. Na dnevnem redu je: 1. Otvoritev. 2. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora. 3. Poročilo odbornikov. 4. Poročilo tajnika ZOV. 5. Volitev novega odbora. 6. Slučajnosti. Ako ob določenih uri ne bo navzoče zadostno število članov, se vrši pol ure pozneje nov občni zbor, ki bo sklepal brez ozira na število članov. Čl. gg. duhovniki-člani so naprošeni, da se v lastnem interesu mnogoštevilno udeležijo tega občnega zbora.

Italjani so napravili tokrat v drugič polet iz Evrope v Ameriko z večjo skupino letal.

Eden od voditeljev bivše Radičeve stranke ustreljen. Dne 14. julija zjutraj je ustrelil obubožani kmet Tomo Koščec v Dugem selu Josipa Predavca na dvorišču njegove hiše. Kljub takojšnjem prevozu v Zagreb Predavcu ni bilo pomoči. Prijeti Koščec je izjavil, da je zagrešil zločin iz maščevanja, ker mu je bila po Predavčevi krivdi vsiljena v roko beraška palica. Josip Predavec je bil star 49 let. Že kot srednješolec je sodeloval v takratni Radičevi stranki. Pozneje je dovršil na Češkem višjo poljedelsko šolo in je bil nameščen v Zagrebu pri Savezu hrvatskih seljaških zadrug. Leta 1910 je bil kot radičevcevec izvoljen v sabor. Odrekel se je mandatu in postal revizor v bivšem Hrvatsko-slavonskem gospodarskem društvu. V času svetovne vojne je upravljal srbske kmetijske zadruge. Po prevratu je bil poslanec Radičeve stranke do 6. januarja 1929 in nekaj časa tudi predsednik zagrebskega oblastnega odbora. Bil je finančni voditelj vseh Radičevih denarnih in sploh gospodarskih podjetij. Radi poloma Seljačke banke je bil obsojen na daljši zapor, katerega je odsedel v Lepoglavi. Po prestani kazni se je posvetil nadaljnim študijam v poljedelski stroki in je hotel baš napraviti iz tega predmeta doktorat, ko mu je uničila žalostna smrt še moško-krepko življenje.

Jugoslovanskim izseljencem iz Holandije in Belgije, ki so prispeli dne 7. t. m. v Jugoslavijo, se sporoča, da je ministrstvo prometa z odlokom broj 14328 z dne 10. julija t. l. odobrilo vsem izletnikom četrtinsko vožnjo na progah dravske banovine. Pri nakupu vozne karte se je treba legitimirati z izkaznico, podpisano od kr. konzulata v Haarlemu, ki so jo prejeli izseljenci-izletniki od podpisanega. V slučaju, da kdo nima izkaznice, naj piše na naslov: Drago Oberžan, izseljeniški duhovnik, Zidani most.

preostane še na svetu? Česa naj še upam? Sramote, posmeha in ječe.

Stara Golobovka iz naše vasi je bila nocoj pri meni. Smrtno me sovraži. Jeras ji je povedal vse, kar ve o meni, tudi svojemu bratu me je izdal. Ta je zakotni pisac v mestu, štev. 17.

Golobovka me bo jutri naznanila. Vem, da bo res storila to, da ne grozi le tja v en dan. Gotovo bo storila to. Zato sem sklenil, da odidem s tega sveta, kjer nisem našel prav nobene sreče in kjer ničesar drugega nimam pričakovati več ko posmehovanje in ječo.

Kdo ve, kako je tam na oni strani.

Predno pa pojdem, hočem olajšati svojo vest, ki me je šestokrat mučila in plašila. Zato sem kratko pred svojo smrtjo zapisal te vrstice. Vse, kar je zapisano, je res. Sedaj pa storite, kar hočete, jaz se odpravljam. Rudolf Meden.

Colnarjevi.

Colnar je dolgo ležal v mestni bolnišnici. Do tega časa so njegovi živci še vzdržali, sedaj pa so mu odpovedali.

Nekoč je zamrmral:

»Zakaj je tako svetlo? Zakaj je okno tako nizko, da lahko pogledaš skozi? Zakaj stoje cvetlice na mizi?«

Sprva ni mogel k sebi. Da, večkrat je rekel: »Domov bi rad!«

Toda s tem ni mislil na Colnarjevo hišo, mislil je na kaznilnico. Tesno mu je bilo v svobodi, želel si je nazaj v svojo celico.

Stari učitelj je bil edini, ki mu je zdravnik dovolil obisk. Vse drugo je bilo za bolnika še pretežavno.

»Gospod učitelj,« je rekel bolnik, »morebiti sem bil pa le jaz, ki je s Katrico storil tisto! Razkačen sem bil nanjo. In zelo pijan sem bil. Morebiti sem pa le bil! Vsa ta leta sem premišljeval o tem!«

»Nisi bil ti!« mu je odločno rekel učitelj. »In skoraj te sodnija oprostl.«

Bolnik se je slabotno nasmehnil.

»Oprosti — po devetih letih ječe? To je lepo. Smejati se mora človek!«

Za Holandsko pridejo Združene ameriške države z 58 grami na osebo. Nato Anglija in Belgija.

Kobilice na Ruskem.

Letos so obiskali notrajnost Rusije roji kobilic, kakor jih tamkaj še niso videli. Iz celih vasi je moralo pobegniti prebivalstvo. Polja v obsegu več kilometrov so oglodana do gole zemlje. Med ljudstvom vlada veliko razburjenje radi groznega pojave. Več drž. kolhozov so uničile kobilice in večim gubernijam grozi lakota, ako jim ne bo priskočila vlada pravočasno na pomoč. Oblast je odposlala v vsej naglici nad sovražnika celo

Dijaški dom v Ptuj sprejema v bodočem šolskem letu gojence, katerim nudi popolno oskrbo, nadzorstvo pri učenju, pouk v glasbi in petju ter dobro vzgojo. Celoletna hranarina znaša 5000 Din, plačljiva v mesečnih obrokih. Vsa potrebna pojasnila daje vodstvo Dijaškega doma; na željo se prospekt dopošlje takoj po pošti. 775

Ali mislite, da iz cele Jugoslavije naročijo blago od Stermeckija radi osebe ali imena? Ne, ampak zato, ker ima dobro in poceni blago in kdor se v Trgovskem domu Stermecki — Celje ne kupuje, mu priporočamo, da naj poizkusi. 754

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastonj.

Vlom pred 3000 leti.

V egipčanskem oddelku angleškega muzeja so predane javnosti najdbe, katere so odkrili zameniti angleški raziskovalci v grobu faraona Tutanchamona. Fotografirali so prstne odtise, ki so stari okroglo 3000 let. Howard Carter, ki je svojčas vodil iskopovanja v Egiptu, je prinesel fotografije odtisov iz Egipta v London in jih je pustil v muzeju s popisom opazovanj pri najdbi kraljevega groba.

Podzemeljsko grobišče, v katerega je bil pokopan nesrečni mladi farao z vsem veličastvom in sijajem, je bilo nekaj let po pogrebu obiskano od skru-

nilcev grobov. Vlomilci si za svoj obisk niso izbrali dragocenega nakita, ker ta je bil skrit v krsti in za nje nedostopen, ampak olja in mazila, ki so bila v tedajšnjih časih neizmerno veliko vredna, in katera so dajali imenitnikom seboj v grobe v dragocenih posodah. Na teh posodah za olje in mazila so pustili tatovi prstne odtise. Carter je posnel s pomočjo egipčanske policije te odtise, ki so bili izsledeni po 3000 letih in so ravno tako sveži, kakor bi se bil kedo danes dotaknil posod.

Na podlagi teh prstnih sledi si je mogoče ustvariti čisto pravilno sliko o vladarju, ki je bil zagrešen pred 3000 leti. Skrunilci grobov so vdrli v grobnico skozi postranski hodnik, katerega so razbili. Prinesli so seboj velike mehe, v katere so vlili iz svetih posod ukradeno olje. Nekaj teh mehov so pustili tatovi v naglici pred izhodom. Iz tega dejstva se da sklepati, da jih je nekdo v zadnjem trenutku pri delu zmotil in prepodil. Posode z olji so bile postavljene v grobnici na 2½ do 3 m visokih podstavkih. Da so zamogli vlomilci do njih, so nagromadili razne predmete, katere so slučajno našli po grobišču. Nekateri lopovi so morali biti ravnokar zaposleni z jemanjem posod s podstavkov, ko je došlo do vznemirjenja. Nekaj prej omenjenih predmetov so našli pri odkritju grobnice po tleh polomljenih in križ-kraž razmetanih.

DRUŠTVENE VESTI

Prof. dr. Karel Glaser.

Vsak stan, kakor tudi vsak posameznik, je dolžen doprinesiti za zgradbo doma svojega naroda primeren del. Ta pa je odvisen od duševnih in telesnih zmožnosti dotičnika, od njegovih gmotnih razmer in tudi od stanu, kateremu pripada.

Izobraženstvo, ki razpolaga z dovoljnimi gmotnimi sredstvi in je neodvisno, bi moralo izvrševati najtežje naloge. Ostali razumniki, posebno od države plačani uradniki, učitelji in drugi imajo najtežje stališče z ozirom na javno delovanje. Tej vrsti pripada tudi mož, kateremu so posvečene te vrstice, prof. dr. Karel Glaser, ki je skoraj med pozabljenimi rodoljubi slovenskega naroda, pa je bil velik in vnet vzgojitelj in učitelj naroda z besedo in knjigo.

Karel Glaser je bil rojen v Hočah pri Mariboru dne 3. februarja 1845, umrl

armade, ki so oborožene z metalci plamenov. Vojaštvo je v ogroženih pokrajinah noč in dan na delu in vendar se mu ni posrečilo, da bi bilo ustavilo val koblic. V znanstvenih krogih si belijo glave, odkod ti milijarde in milijarde broječi roji, ki so prodrli že do sosedne Poljske. Ruska sovjetska vlada je dala nalog posebni komisiji, ki naj dožene izvor te nadloge, da bo Rusija za bodoče boljše pripravljena za slučaj ponovne kobilične poplave.

Morske globine.

Ako bi pogreznili najvišje gore na svetu v morske globine, bi jih presevalo morje na

Vsi so čakali, kdaj povpraša po svojih ljudeh.

Ni povprašal. Zato je nekega dne rekel stari učitelj:

»Dragi prijatelj, poslušaj me sedaj! Ali si ne moreš misliti, da žive ljudje, ki hrepene po tebi, ki bi te radi obiskali? Ali si moreš misliti, kdo so tisti ljudje?«

Colnar je odbijajoče zamahnil z roko.

»Ne, ne, tega si ne morem misliti!«

»Prijatelj, jutri te obišče tvoja žena — Ana.«

Bolnik se je pognal kvišku v postelji.

»Potem uidem . . . Potem uidem nazaj v kaznilnico! Potem moram domov!«

Zdravnik je pripravljen stal ob strani. S težavo sta pomirila bolnika, da je spet legel v posteljo. Nenadoma se je glasno zasmel.

»Kako sta abotna! Ana! Ali ne vesta, da je Ana čista ženska, da ne bo hotela imeti nobenega opravka s takim malopridnežem, s kaznjencem, kakršen sem jaz?«

Drugi dan je prišla Ana. Povedala je zdravniku po svoji mirni, pa odločni navadi, da so sedaj ne bo dala več zadržati.

In tako je stopila k postelji svojega moža.

Mož jo je srepro pogledal.

»Dober dan!« je rekla.

Sedla je na stol pri postelji in prijala njegovo roko. Čutila je, kako mu je plala kri v žilah, kako so se mu prsi vzdigovale in padale v težkem dihanju. Njegove oči so boječe bežale pred njo, se uprle skozi okno, kakor da bi od tam pričakovale rešitve. Proč si je želel! Na prosto!

Ganjena ga je opazovala. Lepi kodrasti lasje so se umaknili sršavi, osiveli kaznilniški lobanji, brade ni imel več, sivo strnišče je stalo okrog njegovih ust in brade. Colnar ni več dovolil, da bi ga brili; hotel je zopet dolge brade in dolgih las. Prej naj bi ga nihče ne smel videti. Sploh pa si ni mogel misliti, da bi še kdaj prenesel poglede drugih ljudi.

Držala je njegovo roko v svoji in jo rahlo stiskala. Ni ji je odtegnil; toda počivala je v

Henko

Henko Henkeljeva soda za pranje in čiščenje je za namakanje perila neobhodno potrebna. Henko raztopi umazanino ter vam prihrani vso ostalo pranje. Pazite vedno na naziv in omet z znakom leva.

pa je dne 18. julija 1913 v bolnici v Gradcu, od koder je bil prepeljan na groblje rojstne župnije.

Gimnazijo je dovršil v Mariboru z odličnim uspehom. Klasično filologijo in slavistiko je študiral na Dunaju in je bil nato domači učitelj pri grofu Brandisu v Mariboru. Z letom 1868 je začel poučevati na javnih srednjih šolah. Telesno je bil sicer šibek, duševno pa orjak, jezikoslovec prvega reda. Poznal je korenito klasično filologijo in slavistiko. Poleg svojih gimnazijskih predmetov se je bavil intenzivno z indijsko-iransko filologijo. Poznal je orientalske jezike kot malokdo med Slovenci. Za znanstveno spopolnitev v tej stroki je še kot nad 40letni mož študiral v Berlinu in na Dunaju indijski jezik ter je napravil leta 1883 sanskritski izpit.